

Ἄπο τὸν Κοκκυμηλόζυθον τῆτον πρὸ τῆς βράσεώς τε, ἐψήνεται τὸ πιστίλι, ἢτοι κοπανισμένον, καθὼς ἀπὸ τὸ γλεῦκος γίνονται τὰ γλευκοπλακῦρτια (μουστόπηται) ἀλλ' ἐκεῖνο, ἢτοι τὸ πιστίλι, εἶναι περισσότερον ἐψημένον, διὰ τοῦτο καὶ πηκτότερον, καὶ τυλεγμένον ἐλικοειδῶς εἰς κυλίνδρους πωλεῖται εἰς τὰ ἐργαστήρια· τὸ χρῶμά του εἶναι φαιόν, ἢτοι βαθὺ καστανόν, καὶ ἡ γεῦσις του γλυκόζυθος.

Μὲ αὐτὰ τὰ δύο Ἄρθρα, καὶ μὲ τὰ λεπτοκάρυα φορτωμένα μᾶς στέλλων οἱ Τραπεζύντιοι τρικάταρτα καρβιά των ἐτησίως, καὶ ὅλα αὐτὰ δαπανῶνται εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν.

Εἰς ἄλλα μέρη ἐψήνουν γλεῦκος ἀπὸ τὰ λειμωνικά, καὶ ἀπὸ ἄλλα ὀπωρικά· ἡ τέχνη ὅμως τῆ νὰ κατασκευασθῆ καλὸς μηλόζυθος λείπει ἀπὸ τὰ μέρη μας, μ' ὅλην τὴν εὐκολίαν τῆς κατασκευῆς του· διότι ἀφ' οὗ κοπανισθῆν, ἢ καὶ μὲ τὸ πιστίριον συνθλιβῆν τὰ μῆλα, καὶ μάλιστα τὰ ὑπόζυγα, καὶ χειμωνήσια, συνάζεται ὁ ζωμός των, βάλλεται μὲ ὀλίγον μέλι εἰς κάδους, ἢ βαρύλλια, βράζει, καὶ γίνεται καθαρὸς, ὡς κίτρινον κρασί, καὶ εὐχρηστος, ὀροιστικὸς, καὶ ὁ παλαιότερος μεθυστικὸς, καθὼς ὁ κοινὸς ζῦθος.

Ὀπωρόπνευμα. Δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι καθὼς ἀπὸ ὅλης τῆς καρπῆς ἐκβάλλεται πνεῦμα, ἀπὸ τὰς Ὀπώρας γίνεται εὐκολώτερα, καὶ περισσότερον· εἰς τὴν Γαλλίαν, Γερμανίαν, καὶ τὴν Ἀγγλίαν κατασκευάζου, καὶ μεταχειρίζονται πολὺ· μανθάνω δὲ ὅτι καὶ εἰς τὴν Δακίαν ἐκβάλλουν ἀπὸ τὰ κοκκύμηλα μὲ τὸν κοινὸν ἄμβυκα· κρίνεται ὅμως τὸ ὀπωρόπνευμα βλαπτικὸν παρὰ τῶν Διαιτητικῶν· ἀλλὰ μήπως τὰλλα εἶναι ὠφέλιμα; ὅλα ἐκεῖνα τὰ Ἔθνη μεταχειρίζονται τὰ ὀπωροπνεύματα, καθὼς ἡμεῖς τὸ οἶνόναμα, καὶ εὐχαριστοῦνται.

ὈΡΕΛΛΑΝΗ, ἀπὸ Ὀριλλάνας τῆ Ποταμοῦ τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς μετονομασθέντος τοῦ Ἀμαζονείου, φυτὸν, εὐρισκόμενον περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ, καὶ παρὰ
τινωρ

τιγων ὀνομαζόμενον Ρακῆ, καὶ παρ' ἄλλων Ἀχιότῃ γίγεται ὡς μικρὰ χρυσομηλέα μετ' φύλλα εἰς σχῆμα καρυδίας, ἀνθη λευκά, καὶ σαρκόχροα, πενταπέταλα, ἀστεροειδῆ, καὶ καρπὸν ὡς σπῆρον σταφυλῆς ἐμπεριεχόμενον εἰς λοβοὺς ἐρυθροτάτους.

Τὰ αὐτὰ ὀνόματα δίδονται καὶ εἰς τὸν καρπὸν τοῦ φυτῆ τῆτου, ὃ ὁποῖος τιμᾶται πολὺ ἀπὸ τῆς βαφῆς, διότι δίδει ἀπαράλλακτον χρῶμα μετ' τὸ Πρινοκόκκι, ἀλλ' ἀπαλλείφεται, καὶ διὰ τῆτο ἐμποδίζεται εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ μεταχειρίζονται ἀντὶ τὰ βάρυν τὰ χρυσοκίτρινα χρώματα συμμίγοντες τὴν Ὀρελλανὴν μετ' ὀλίγον ξύλον Φεργαμβέκου.

Ἡ καλὴ Ὀρελλανὴ ἔχει εὐωδίαν Ἰων, ἢ Τακίνθου, εἶται ξηρά, βαθυκοκκίτη, ἀπαλὴ εἰς τὴν ἀφήν, καὶ εὐμάλακτος, καὶ τὸ ἐσωτερικὸν χρῶμα ζωηρότερον τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τεινασσομένη ἀπὸ τὸ δένδρον πλύνεται μετ' χλιαρὸν νερὸν ἕως νὰ ἀποδερματισθῆ τὸ κόκκινον, κατασταλάζει τὸ νερὸν εἰς τὸ ἀγγεῖον, καὶ λαμβάνεται ἡ ὑπόστασις, ἡ ὁποία ζυμωμένη εἰς βάλυς, ἢ πλάκας πωλεῖται. Συνάζεται ὁ καρπὸς ἕτος δὶς τῆ ἔτους, τὸν Ἰύνιον, καὶ Δεκέμβριον.

ὈΡΣΙΧΑΛΚΟΣ, ὁ Πάφυλλος κίτρινος παρὰ τῶν πατριωτῶν μου λεγόμενος, διότι εἰς φύλλον, ἢτοι πέταλον τὸν μεταχειρίζονται, κοινότερον ὅμως ἀπὸ τῆ Ἰταλικῆ Βρόντζος, καὶ προσφύεστερον Χαλκὸς κίτρινος, μέταλλον κατασκευαστὸν σύνθετον ἀπὸ φυσικὸν χαλκὸν, ἢτοι κόκκινον, καὶ Καδμίαν λίθον, ἐψημένην ὡς πηλίνην Πλίνθον, ἀλεσμένην ὡς ἀλεύρι, σμηγμένην μετ' κοπανισμένον ἀνθρακα, καὶ πλυμένην ἔπειτα διὰ νὰ μὴ μείνη κόνις.

Εἰς ἰσοβαρῆ ποσότητα χωνευμένη μετ' τὸν χαλκὸν ἡ τοιαύτη Καδμία ἀποτελεῖ τὸν Ὀρσίχαλκον, καὶ ἀντὶ ἐλλείψεως δίδει αὐξήσιν ἀπὸ 20, ἕως 50 τὰ ἑκατόν.

Ἀπὸ τοιῦτον Ὀρσίχαλκον κατασκευάζονται τὰ κανόνια, αἱ βόμβαι, καὶ τόσα ἄλλα πράγματα. Γίνεται καὶ ὁ

εἶρη

εἰρημένος Πάφυλλος, ἥτοι ὀρειχάλκινον πέταλον κίτρινον, καὶ ἐξεσμένον ἀπὸ τὸ ἐν, καὶ μελανοπράσινον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ φερόμενον ἀπὸ τὴν Εὐρώπην εἰς κυλίνδρους, καὶ εἰς διπλώματα τυλιγμένον· ὁμοίως δὲ καὶ σύρμα κίτρινον ὀρειχάλκινον, καὶ ἄλλα πολλὰ σκεύη.

Σφυρηλατεῖται ὁ ὀρείχαλκος κρύος, καὶ ἀφ' ἧ ἀρχίστη γὰ ζεσταίνεται ἀπὸ τὴν βίαν τῆς σφύρας, κοκκινίζόμενος εἰς τὴν κάμινον, καὶ πάλιν σφυρηλατέμενος πλησίον τῆς καμίνου, διότι τὸ ἐξαφρικὸν ψύχος, τὸν κάμινι εὐθραυστον, καὶ διὰ τὰ διαρκέση εἰς πολλὴν σφυριλασίαν προσθετέον εἰς τὸ μίγμα 8 ἕως 10 τὰ 100 παλαιὸν χαλκὸν, χωρὶς γάνωμα κασσιτέρου.

ἽΟΡΟΒΟΣ, τὸ κοινῶς Ῥόβι ὄσπριον τῆ αὐτῆ γένους μὲ τὰ λαζύρια, καὶ ἀχρηστον εἰς τροφήν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ μόνων τῶν βοῶν, καὶ χοίρων.

Οἱ Χειρουργοὶ Ἴατροὶ μεταχειρίζονται τὸ ἀλεῦρί του εἰς τὰ καταπλάσματα, ὡς ἐν ἀπὸ τὰ λεγόμενα τέσσαρα διαλυτικά.

ἽΟΡΠΙΜΕΝΤΟΝ, ἢ Ὀρπίνον, Λατινιστὶ Auripigmentum, ἥτοι χρυσοβαφὴς, διότι ἐμπεριέχει τὸ χρῶμα, ἴσως καὶ μικρόν τι μέρος χρυσῆ· μεταλλικὸν εὕρισκόμενον εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆ χαλκῆ, τὸ κίτρινον (καὶ τῆτο εἶναι πολὺ) εἶναι τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν φαρμακερὰν δύναμιν μὲ τὸ ἀρσενίκιον· τὸ δὲ κόκκινον γίνεται εἰς τὰ χωνευτήρια βαλλόμενον, καὶ καιόμενον μὲ ἔλαιον, ἢ καὶ κανναβέλαιον, ἢ καρυδέλαιον· καὶ τοῦτο ἐπωνομάζετο Σαυδαράχη παρὰ τῶν Παλαιῶν.

Καλῆτερον ἀπὸ ὅλα εἶναι τὸ χρυσοκίτρινον, τὸ κίτρινον, καὶ κόκκινον μὲ πολλὰς κοκκίνας φλέβας δὲν εἶναι κατώτερον, τὸ δὲ πρασινωπὸν καὶ εἰς μικρὰς πέτρας ἀχρεῖον.

Οἱ Ζωγράφοι, οἱ Ἴπποῖατροὶ, καὶ ἄλλοι τινὲς τεχνῖται δαπανοῦν πολλὴν ποσότητα· χρειάζεται ὅμως προσοχὴν, διότι εἶναι φαρμάκι δειλητήριον.

ἽΟΣΠΡΙΑ ὀνομάζονται ὅσα σπαρτὰ γιγνήματα καρπο-

ποφορῦνται εἰς λοβύς, καὶ χρισιμεύουν διὰ μαγειρεύμα-
τα, δηλαδὴ

Ρίζια

Κύαμοι, Κυκκία

Φασόλια

Φακαῖ

Πισοί, ἤτοι Πισέλλια

Λαθύρια

Ρεβίθια

Ἴδὲ τὸ ἐκάστῃ Ἄρθρον κατὰ
Λέξιν.

Καλά Ὄσπρια εἶναι ὅσα βράζουν, καὶ χυλώνουν εὐκολα.

Ὄστρακον, τὸ κόκκαλον, τὸ ὁποῖον περισκεπάζει
πολλὰ ἔνυδρα ζῶα, ὡς τὸν καρκῖνον, παραβίδα, στα-
κόν, κογχύλια, πίνναν, κ.τ.λ. καὶ μερικὰ τῆς ξηρᾶς,
ὡς τὴν χελώνην, καὶ τὸν κοχλίαν, ἤτοι σιαλαγκόν.

Ὄστρακοδέρματα, ὅλα τὰ εἰρημένα, καὶ τὰ
ὅμοια τέτοις ζῶα, ἐπειδὴ ἀντὶ δέρματος φορῶσι τὸ Ὄ-
στρακον, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀναιμα (δὲν ἔχουν αἷμα)
συναριθμῶνται ἀπὸ μερικῆς εἰς αὐτὰ καὶ τὰ ἀναιμα,
ὡς σηπία, ὀκταπόδι, καλαμάρι, ἀλλὰ καταχρηστικῶς.

Δι' ὅσα ἀπὸ αὐτὰ χρισιμεύουν εἰς τὸ ἐμπόριον ἐφρόν-
τισα γὰ ἐκθέσω ἴδιον Ἄρθρον, καὶ ζήτησον αὐτὸ κατὰ
Λέξιν.

Ὄστρίδι, γνωστὸν Ὄστρακόδερμα χρήσιμον διὰ φα-
γί· εἰς τὰς ἀλμυροτέρας θαλάσσας, καὶ τὴς πετρώ-
δεις, καὶ ἀμμώδεις αἰγιαλὸς εὐρίσκονται τὰ καλλήτερα·
ἐμπόριον δὲν ἐκτελεῖται μὲ αὐτὰ, εἰ μὴ μόνον ἐσωτε-
ρικόν.

Ὄτρα, τὸ ὀπισθεν τῆ ζῶα γνωστὸν μέρος· εἰς τὸ
ἐμπόριον χρισιμεύουν πολλαὶ ἕραι, ὡς τῶν ἵππων διὰ
τὴν τρίχατων, τῶν βοῶν ὁμοίως, καὶ ἐπομένως ὅλων τῶν
ζῶων, ὅσων τὸ δέρμα χρισιμεύει διὰ διφθέραις, ὡς τοῦ
σκιέρου, (βιρβιρίτζας) σαμυρίου, γούρκας, κυναδίας,
ἀλώπεκος, κ.τ.λ. περὶ τῶν ὁποίων γράφομεν εἰς τὸ
ἐκάστῃ ὄνομα, καὶ ἴδέ.

Οὔ·

ΟΥΣΙΑ, μεταξύ τῶν Φαρμακοπῶλων, καὶ Χυμικῶν, καὶ ἐπομένως τῶν ἐμπορίων λέγεται ἢ διὰ τῆς πυρὸς ἀφελκομένη καθαρά ὕλη ἀπὸ ἑκαστοῦ τῶν ὑλικῶν ὄντων.

Μεταξὺ πολλῶν κυριώτεραι εἶναι αἱ ἀκόλεθοι.

Οὐσία Λιβανωτίδος, ἢ δένδρολιβάνου, Ἰδὲ **ΛΙΒΑΝΩΤΙΣ**.

Οὐσία Τερεβίνθου

Οὐσία Ἀνίσου.

Οὐσία Μοσχοκαρφίου

Οὐσία Κινναμώμου

Οὐσία Λεμονίου.

} Ἰδὲ τὰ ἴδια Ἀρθρα.

Ὄφαρι, ὁ ἰχθύς ζῶν ἐν ὕδρῳ, ἢτοι τρεφόμενον, καὶ ζῶν εἰς τὰ νερά ἀλμυρά, καὶ γλυκᾶ, ὑποκείμενον τῆς τέχνης τῶν ἀλιέων (ὄφαράδων). Ἰδὲ **ΑΛΙΕΤΤΙΚΗ**.

Τὰ ὄφαρια δίδουν εἰς τὸ ἐμπόριον ὀλίγα δέρματα, κόλλαν, καὶ κόκκαλα ἄλλα τὸ κρέας, καὶ αἷμα, τὸ ὁποῖον καὶ ἔλαιον λέγεται, ἀποτελεῖ τὰς ἐσιωδιστέρας ὕλας διὰ τὸ ἐμπόριον.

Ἐπειδὴ τὰ ὄφαρια δὲν ἔμπορῶν νὰ ζήσῃν χωρὶς τὸ νερὸν, τὸ ἐμπόριον εἰς τὸ νεπὸν κρέαςτων εἶναι ἐσωτερικόν, καὶ προσωρινόν, γινόμενον ἀμέσως μετὰ τὸ ὄφαρμα εἰς τὴς πλησιοχώρας τῶν ὄφαροτρόφων ὑδάτων τόπῃς, ἀλλ' εἶναι παντοτεινόν καὶ μέγα περιοριζόμενον εἰς τὴς ἀλιεῖς, καὶ μεταπράτας.

Διὰ νὰ ἔχῃν ὅμως τὰ ὄφαρια, καὶ ὅσοι κατοικοῦν μακρὰν ἀπὸ θαλάσσης, καὶ λίμνας, καὶ ποταμοὺς ἐπενοήθη ὁ τρόπος τῆς ταριχεύματος αὐτῶν, καὶ φυλαττόμενα μεταφέρονται μακρὰν πωλέμενα, καὶ μεταπωλέμενα μὲ ἕκτασιν ἐμπορίας, καὶ ὄφελος.

Ταριχεύονται τὰ ὄφαρια, καὶ φυλάττονται κατὰ τούτης τῆς τρόπῃς ἁ. ξηραίνόμενα ἐπάνω εἰς τὰς πέτρας ἀπὸ τὸν ἥλιον, καὶ παρὰ τῶν ταριχευτῶν τούτων. **Stockfisch**, Στοκφίς, ἀπὸ τῆς **Stock** ἢ πέτρα, ὁ βράχος, κατὰ τῆς Σκανδιναβίας, καὶ **Fisch**, τὸ ὄφαρι, ὀνομασθέντα.

τα. β. ξηραίνόμενα εἰς τὸν καπνὸν, τὰ ὅποια καπνιστὰ λέγονται. γ. εἰς τὸ ἔλαιον. δ. εἰς τὴν ἄλμυρην, τὰ ὅποια παστά, καὶ γαράτα ὀνομάζομεν. Ἴδὲ ΒΑΚΑΛΛΨ, ΚΕΦΑΛΟΣ, ΘΥΨΟΣ, καὶ ἈΡΙΓΚΑ.

Εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ταριχευμένα ὀψάρια πωλῶνται διὰ τὰ ἔξω μέρη τῆς Ἐπικρατείας, Κολοισί, Σκόμβροι, οἱ ὅποιοι ὄγτες τὴν ἀνοιξὶν ἀπαχοὶ μετονομάζονται Σύροι, ἢ Τζίροι, Παλαμύδες, τῶν ὁποίων αἱ ταριχευμέναι Λακέρδαι, καὶ Τριχίαι, αἱ δὲ ταριχευμέναι Σαρδέλλαι· περὶ ὧν ἴδὲ καθ' ἕκαστα. Ἡ Αἴνος δίδει τὴς καλιτέρης καπνιστῆς Κεφάλης, καὶ ἡ Ἄρτα τὴς ἀλατισμένης ξηρῆς μετονομαζομένου ΣΤΕΙΡΑΔΙΑ· ἡ δὲ Πρικόννησος καλῆς κολοισῆς Γαράτους.

Τῶ δὲ γλυκῆ νερῶ ταριχευμένα ὀψάρια ἔχομεν ἀπὸ τὴν Ἀχερουσίαν τῶν Ἰωαννίνων λίμνην, μάλιστα Ἐγγέλια, ἀλλ' ὀλίγα περισσεύουν διὰ τὰ ταριχευθῆν· πολλὰ δὲ καὶ μικρότερα ἀπὸ τὸν Στρίμονα (Χάνδακα) ποταμὸν, μεγάλαι καὶ νοστιμώταται Πέστροφαι καπνισταὶ εἶναι τῆς Καστορίας, καὶ ἡ Μύραινα τῆς Δυβάβιος.

Ὀψάρια γλυκῆ νερῶ· ὅσα ζῶσιν εἰς λίμνας, καὶ ποταμῶς ποτίμου νερῶ.

— Ἀλμυρῶ νερῶ· ὅσα ζῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀλμυρᾶς λίμνας.

— Ἐντόπια, ὅσα εὐρίσκονται πάντοτε εἰς τὰ ἴδια μέρη.

— Κοπαδιαστά, ὅσα ἀγεληδὸν μεταβαίνουν ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο μέρος θαλάσσης, τῶν ὁποίων τὸ ὀψάρημα γίνεται εἰς προσδιορισμένους μῆνας, καὶ πλέσιον.

Ὀψαροκόκκαλον. Ἴδὲ ἘΛΕΦΑΝΤΟΔΟΥΣ.

Ὀψαροκόλλα. Ἴδὲ ΚΟΛΛΑ.

Π

ΠΑΓΟΣ. Τὸ λυόμενον χιόνι, ἢ καὶ γερὸν, καὶ πηγνύμενον ἀπὸ τὴν ψύχραν τὸν χειμῶνα, καὶ χρήσιμον τὸ καλοκαῖρι εἰς τὰς καύσεις. Τὰ ὑψηλὰ βουνὰ ἔχουν παντοτεινά· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀγέθροποι διὰ νὰ φυλάξουν τὸν πάγον, τὸν θάπτουν εἰς λάκκους γῆς, καὶ τὸν πωλῶν τὸ καλοκαῖρι εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη.

ΠΑΓΩΤΑ, ὅσα ὑγρά φαγητὰ, ἢ ποτὰ τρώγονται παγωμένα, ἢτοι πικτὰ· τὰ ποτὰ ὀνομάζονται ἀπὸ τοῦ Ἰταλικῆ Γκιατζάται, καὶ γίνονται παρὰ τῶν ζαχαρῶν εἰς τὰ μέρημας μὲ τὸν πάγον, ἢ χιόνι προστριβόμενον ἔξω ἀπὸ τὸ κασσιτερινὸν ἀγγεῖον, τὸ περιέχον τὸ σύνθετον ὑγρὸν μὲ ζάχαρι, κεράσια, καὶ ἄλλα, εἰς δὲ τὴν Εὐρώπην ἀντὶ χιότι βάλλουν βίτρον, ἢ κοινὸν ἄλας, καὶ τὰ παγώνουν.

ΠΑΛΑΙΟΠΑΝΑ. Τὰ ράκη ἀπὸ πανία λινὰ, καὶ Κανναβίσια, χρησιμεύοντα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν χαρτίων, ἐφεύρεις ἐπωφελεστάτη τῆς ΓΕ'. Ἐκατονταετηρίδος, διὰ τῆς ὀπείας ἐπλήθυναν τὰ Βιβλία, καὶ εὐκολύνθησαν οἱ γραφεῖς καὶ συγγραφεῖς εἰς τὰς ἀνταποκρίσεις, τὰς τέχνας, τὰς ἐπιστήμας, καὶ τὴν οἰκιακὴν, καὶ πολιτικὴν οἰκονομίαν.

Μετὰ τὴν ἀξιολίμητον ἐποχὴν ἐκείνην τὰ παλαιόπανα πλυόμενα, καὶ κοπτόμενα μεταποιῶνται εἰς χαρτίον, καὶ γίνονται ἀξία, καὶ ἀναγκαῖα νὰ παρρησιασθῶν εἰς τὰς βασιλεῖς αὐτὰς, καὶ νὰ καταστήσουν ἄρθρον ἐμπορικὸν ζητημένον, καὶ μέγα εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην· ὅπου διὰ καλὴν τύχην τῆς χαρτοποιίας οἱ ἀγέθροποι φορῶν λινὰ ὑποκάμισα, καὶ πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιπλα, καὶ ἀφ' ἧ παλαιώσεν τὰ πωλοῦν εἰς τοὺς συνάζοντας ἐπὶ τούτου, καὶ μεταπωλῶνται εἰς τὰς χαρτοποιούς.

Εἰς τὴν Τουρκίαν τὰ Λινόπανα δὲν εἶναι τόσον συρριθισμένα, ἀλλὰ μὲ ὅλον τοῦτο εὐρίσκονται ἀρκετὰ εἰς πολ-

πολλά χαρτοποιεία, ἀπὸ τὰ ὅποια μόλις ἐν ἔχομεν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν βασιλικὸν νεκρῶν τὰ παλαιόπανα συναζόμενα παρὰ τῶν Ἑβραίων ἐστέλλοντο διὰ τὴν Ἑνετίαν πρὸ τῆ παρόντος Θαλασσίου πολέμου, καὶ τῆς μεταβολῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων.

Καλύτερα παλαιόπανα εἶναι τὰ λινὰ, καὶ πλυμένα, καὶ παλαιότερα.

ΠΑΙΓΝΙΔΟΧΑΡΤΑ. Ἰδέ ΧΑΡΤΙΟΝ.

ΠΑΛΑΜΥΔΑ, ὄψαρι. Ἰδέ ΠΕΛΑΜΥΣ.

ΠΑΪΛΛΑ, ὠνομάσθη παρὰ τινῶν ἀπὸ τῆ πάλλω τὸ ρίπτω κατὰ τὸν Ἡσύχιον· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ βάλλω σημαίνει καὶ τοῦτο, καὶ τὸ ἐμβάλλω, ἤτοι χῶνω ἐν πράγμα μέσα εἰς ἄλλο, καὶ ἡ λέξις Βάλλα πολιτογραφηθεῖσα παρὰ τῶν Ἰταλογάλλων σημαίνει ἀμφότερα, ἤτοι καὶ τὴν ἀπορρίπτομένην παρὰ τῶν κανονίων, καὶ ἄλλων πυροβόλων ὀργάνων, ἡ ὅποια καὶ βόλι, καθὼς τὸ βέλος εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν λέγεται· καὶ τὴν ἐμπεριέχουσαν εἰς σακκίον πραγματείαν, ἐπρωτίμῃσα, ὡς εὐχρηστοτέραν ταύτην. Ἰδέ ΒΑΪΛΛΑ.

ΠΑΪΛΛΑ, ἀπὸ τῆ τεινάσσω, καὶ κινῶ, ἡ μεγάλη κώπη τῶν πλοιαρίων, χρησίμη ἀντὶ πηδαλίῃς εἰς αὐτὰ διὰ τὰ εὐθυδρομήσει κινουμένη· εἶναι ξυλίνη, καὶ κατασκευάζεται καθὼς τὰ κωπία εἰς τὸν τόπον.

ΠΑΝΑΪΚΕΙΑ, ἱατρικὸν φημιζόμενον διὰ τὰ ἱατρούση ὅλα τὰ πάθη, ὅποιον εἶδεν· οἱ παλαιοὶ Πρόγονοί μας ἔδωκαν αὐτὸ τὸ μέγα ὄνομα εἰς κόμμι ἀποστάζον διὰ τῆς ἐντομῆς ἀπὸ τὴν ρίζαν φυτῆ βλαστάνοντος εἰς τὴν Ἀχαΐαν, Βοιωτίαν, Φωκίδα, καὶ Μακεδονίαν. Ἡ ρίζατι εἶναι λευκὴ, σκεπασμένη μὲ χονδρὴν φλοιᾶν, καὶ ὀλίγον πικρὰ, ὁ κορμὸς τοῦ ὑψηλός, καὶ ὡς βαμβακοσκεπαστος, τὰ φύλλα του ὡς τῆς συκῆς, τὰ ἀνθη του κίτρινα, καὶ γίνονται εἰς τὴν κορυφὴν του, καὶ ὡς τοῦ ἀνήθου, καὶ ὁ καρπὸς τρώγεται μόνον τῆ στελέχου, καὶ ὄχι τῶν κλόνων.

Τὸ κόμμι τῆτο λέγεται ὅτι ἐφευρέθη ἀπὸ τὸν Ἡρακλῆ, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὠνόμασαν Ἡρακλείους Παρά-

κειαν, Γαλλιστί δὲ Ορορανακ· εἶναι λευκὸν ὅταν ἀποστάζη, ὑγρὸν, χρυσοκίτρινον δὲ ἀφ' ἑ ξηρανθῆ· καὶ ὡς τὰ ὁμοιάτου εἶναι εἰς δάκρυ τὸ καλόν· καὶ εἰς κομμάτια, ἢ ψωμούς τὸ κατώτερον.

Ὅταν τὸ κόμμι τοῦτο ᾖναι νωπὸν, ἀποπέμπει βλαπτικωτάτην ὀσμὴν, καὶ χρειάζεται προσοχὴν διὰ τὴν ἀνοίξῃ τινὰς τὰ κιβώτια, εἰς τὰ ὅπῃα μετακομίζεται.

Ἔχει τὰς αὐτὰς ἀρετὰς μὲ τὸ Σαγαπινὸν εἰς τὰς ἰατρείας τῶν πληγῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐμβαίνει εἰς τὴν λεγομένην ἀλλειφήν θείαν παρὰ τῶν φαρμακοπώλων μὲ τὸ Γάλβανον, Ἀμμωνιακόν, καὶ Βδέλλιον.

Πανάκεια Ἀσκληπίου, καὶ Πανάκεια Χείρωνος· ἀλλαι, καὶ ἀχρηστοὶ εἰς τὸ ἐμπόριον. Τὴν προῤῥηθεῖσαν ὁμῶς λαμβάνει ἀπὸ τὰ ρηθέντα μέρη ἡ Εὐρώπη.

ΠΑΝΙΪΟΝ, Ἰφασμα γνωστὸν, καὶ χρησιμώτατον διὰ τὸ μὴ εἶπω ἀναγκαῖον δι' ἐνδύματα, καὶ ἄλλα ἐπιπλα τῶν ἀνθρώπων.

Ἰφαίνονται ἀπανταχῆ Πανία, καὶ εἶναι βαμβακερὰ, λινα, κανναβίσια, μεταξωτὰ, καὶ χρυσαργυρούφανα, ἐπομένως τὰ μικτὰ βαμβακόλινα, ἢ βαμβακομεταξωτὰ, ἢ λινομεταξωτὰ.

Ἀνάγεται ἡ ἐφεύρεσις τῆς ἰστουργίας, ἥτοι ὑφάσματος τῶν πανίων εἰς τὴν Ἀράχην, ἢ διότι ἀγνοῖται ὁ ἐφευρετὴς, ἢ διότι ὁ τοιοῦτος ἔλαβε τὸ παράδειγμα ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὑφαντικὸν ζώφιον, τὸ ὁποῖον ἀφ' ἑ διατάξῃ παραλλήλως τὸ στημόνι (τῆτο εἶναι τὸ κατὰ μῆκος νῆμα τῶν ὑφαντῶν) τὸ συτυφαίνει εἰς ὀρθὰς γωνίας μὲ τὸ ὑφάδι, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἰστουργίαν τυλιγμένον εἰς τὴν βελόνην τῆς Κερκίδος διαπεράται κατὰ πλάτος, ἀπὸ ἐν πρὸς τὸ ἄλλο, ἀλλεπαλλήλως, τὰ μέρη τῆς στημονίου· καὶ μὲ τὸ ἀνάβασμα, καὶ κατάβασμα τῶν Μιταρίων, καὶ κτύπημα μὲ αὐτὰ προσαρμόζεται. Αὐτὰ δὲ λέγονται τὰ δύο χονδρὰ ξύλα, εἰς τὰ ὅποια εἶναι δεμένον τὸ στημόνι· καὶ εἰς μὲν τὸ πρὸς τὸν ὑφαντὴν, ἢ ἰστουργὸν τυλίσσεται τὸ ὑφασμένον πανί· εἰς δὲ τὸ ἀντικρὺ τῆτου εἶναι τυλιγμένον τὸ στημόνι, καὶ

καὶ ὅσον τὸ ἐν ἀδειάζει, τόσον τὸ ἄλλο γεμίζει. Πα-
τῆτραι τὰ μικρὰ ξύλα, εἰς τὰ ὅποια ὄντα δεμένα τὰ
Μιτάρια ἀναβαιοκαταβάζονται μὲ τὸ πάτημα τῆς ὑ-
φαντῆς, ἢ δὲ ὅλη μηχανὴ Ἐργαλειός, ὁ ὅποιος εἰς τὰ
Πανία καὶ ῥυχα εἶναι ἀπλῆς· εἰς δὲ τὰ ποικίλα με-
ταξωτά, καὶ χρυσᾶ, καὶ ὅλα τὰ ἀνδρὰ ὑφάσματα
σύνθετος ἀπὸ περισσότερα μιτάρια, καὶ κερκίδας, αἱ
ὅποια καὶ Πήνιον λέγονται, κοινότερον ὅμως Σαγίται,
καὶ Γαλλιστί, Navette, ἤτοι Ναυίς διὰ τὸ σχήματις.

Εἰς τὴν Τυρκίαν ὑφαίνονται πανία οἰκιακὰ δι' ὑπο-
κάμισα διαφόρων ποιότητων κατὰ τὴν φιλότητα τοῦ νή-
ματός των, ἤτοι βαμβακερὰ μεταχειριζόμενα ἀπὸ τοὺς
χωρικούς· λινὰ, καὶ μικτὰ μὲ μετάξι, καὶ μεταξωτά.
Φιλοτιμύμεναι αἱ καλοοικοκυραὶ εἰς αὐτὰ, σπουδάζουν
να ἀποκτήσῃν τὰ προτερήματα τῆς παρὰ τῆς Σολομῶν-
τος Ἀνδρείας Γυναικός, νήθυσαι καὶ ἰσχυργῆσαι
δι' ὅλην τὴν οἰκιακῆν των ἐκκλησίαν, ὥστε οἱ ξένοι δὲν
μᾶς ὑπεχρέωσαν να ζητῶμεν ἀπὸ αὐτῆς καὶ τὸ ὑπο-
κάμισόν μας.

Μεταξωτὰ πανία δι' ὑποκάμισα ὑφαίνων εἰς τὴν Θεσ-
σαλονίκην, καὶ Πρῆσαν, ἀλλὰ κατώτερα.

Εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ὑφαίνων, καὶ διαδίδουν εἰς
τὴν Ἐπικράτιαν μεταξωτὰ καλὰ, καὶ λινομέταξα πο-
λυκλωσμένα, καὶ ἑλώδη (σχυρὰ) μὲ ὡας διαφόρου
πλάτους (κενάρια) καὶ ὀμαλά.

Εἰς τὰ Ἰωάννινα, καὶ Δακίαν εὐδοκίμων εἰς τὰ λινὰ
ὀμαλώτατα, καὶ ψιλὰ, ὡς τὰς λεγομένας Βατίστας.

Ὅλα ὅμως αὐτὰ εἶναι ἔργα γυναικῶν χρήσιμα διὰ
τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον
τῶν μεταπρατῶν, ὅποια εἶναι πολλαὶ γραῖαι, αἱ ὅ-
ποια καὶ Πράτραι ὀνομάζονται.

Πρὸ τῆς να ἐκθέσωμεν τὴν καθ' αὐτὸ διαίρισιν τῶν
πανίων, κατὰ τὴν ὕλην, καὶ τῆς τόπυς, εἰς τῆς ὁποίας
γίνονται, καὶ τὰ διάφορα αὐτῶν ὀνόματα, καλὸν εἶναι
να περιγράψωμεν τὰ γνωρίσματα τῆς καλητέρας αὐτῶν
ποιότητος, ἢ ὁποία συνίσταται εἰς τὰ ἐφεξῆς.

Α'. Εἰς τὸ Κρηστὸν, ἤτοι νὰ ἦναι καλὰ κτυπημένον τὸ πανὶ μὲ τὸ Μιτάρι εἰς τὸ ὕφασμα, διὰ νὰ γένη ἀγαλόγως κατὰ τὴν χρῆσιν πυκνόν.

Β'. Εἰς τὸ ὀμαλόν, ἤτοι νὰ ἔχουν τὸ ὑφάδι, ὅσον καὶ τὸ στημόνι, καὶ ἰσόχονδρον, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μὲ τὸ ἴσον κτύπημα γεννᾶται ἡ ὀμαλότης.

Γ'. Εἰς τὸ γερὸν, ἢ ὑγιερὸν, νὰ μὴ ἦναι διπλαδὴ μήτε τὸ νῆμα πρὸ τοῦ ὑφάσματος, μήτε τὸ πανὶ μετὰ τὸ ὕφασμα βλαμμένον ἀπὸ σῆψιν, ἢ διαφθοράν, ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν, ἢ τὸ κοπάνισμα εἰς τὸ λεύκασμα, ἢ τὴν κόλλαν εἰς τὸ κολλάρισμα, ἢ ἄλλην τινὰ αἰτίαν.

Δ'. Εἰς τὸ ὅμοιον, ἤτοι νὰ μὴ εἶναι διαφορετικὴ ἢ ἄκρα ἀπὸ τὸ μέσον, ἢ τὸ τέλος, ἀλλ' ὅλον τὸ μῆκος του νὰ ἔχη τὸν αὐτὴν ὀμαλότητα, πυκνότητα, καὶ κατὰ πάντα ποιότητα ὁμοίαν.

Οἱ κανόνες, καὶ γνωρίσματα ταῦτα εἶναι κοινὰ, καὶ ὠφελεῖ νὰ παρατηρῶνται εἰς ὅλα τὰ ὕφαντὰ πράγματα, ὡς ῥυχα, μεταξωτὰ, χρυσοῦφαντα, κ. τ. λ.

Πανία ἀπὸ Καννάβι.

Εἰς τὴν Λέξιν Καννάβι εἶδομεν ὅτι τὸ Καννάβι διαφέρει ἀπὸ τὸ λινάρι, μόνον εἰς τὴν χονδρότητα, καὶ μελαψότητα, διὰ τῆτο καὶ εἶναι εὐχρηστον μόνον εἰς χονδρὰ ἔργα.

Καραβόπανα, Πανία Καννάβειως. Ἴδὲ ΚΑΡΑΒΟΪΠΑΝΑ.

Κανναβόπανα, Πανία χονδρὰ ἀπὸ Καννάβι, χρήσιμα διὰ ἐνδύματα στρωμάτων, καὶ βάλλας πραγματιῶν, καὶ τοιαῦτα περιτυλίγματα κιβωτίων.

Ἡ Πολωνία, καὶ ἡ κυριεύουσα ταύτης Ῥωσσία μᾶς δίδουν τοιαῦτα, ὡς Κανναβοφόροι· αὐτὰ ὅλα λέγονται **Κανναβάσα.**

Πανία Λινά.

Εἰς τὸ καλὸν ὕφασμα, ἀλλὰ τὸ περισσότερο εἰς τὸ καλλίτερον λεύκασμα τῶν τοιῶτων πανίων εὐδοκιμεῖ ἡ Οὐλλάνδα, καὶ μάλιστα ἡ πόλις Ἄρλεμος, ὅπερ ὑφαίνονται, καὶ λευκαίνονται πλῆθος ὀνομαζόμενα Πανία τῆς Οὐλλάνδας, ἔχοντα περὶ τὸν πῆχυν πλάτος, καὶ περὶ τῆς 52 πήχεις μῆκος· τυλίσσονται τετραγωνικῶς διπλῆμενα, καὶ ἐπίδιπλέμενα εἰς τρόπον ἴδιον τῶν Οὐλλανδῶν. Μιμῶνται τέτυς καὶ εἰς τὴν Σιλεσίαν, καὶ εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ἀλλὰ πολὺ κατώτερα. Ἴδε ΒΑΤΙΣΤΑ, καὶ ΛΙΝΟΨΑΝΑ.

Πανία Βαμβακερά.

Ἡ Τουρκία διὰ τὸ ἐμπόριον ἔχει τὰ ἀραιὰ πανία τῆς Κασταμπόλ, τὰ ὅποια ἀστάρια λέγομεν· καὶ τὰ καλλίτερα Βοχασία· ὁμοίως καὶ τὸ Μισέλ εἰς κομμάτια 22 πήχ. μήκους, καὶ $\frac{2}{3}$ πλάτους, καὶ εἶναι δύο εἰδῶν, ἢτοι λευκασμένα Μισέλ Βεζι, καὶ τὰ ἀλεύκαστα Σαργκι Βεζι, ἢτοι Πανία διὰ τύλιγμα ὀνομαζόμενα.

Εἰς τὸ Δαδὶ χωρίον τῶν Τρικκάλων ὑφαίνονται πλῆθος Πανίων βαμβακερῶν, κρυστῶν, καὶ καλὰ λευκασμένων, ἐξαρκύντων δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ διαδιδόμενων εἰς τὰ Νησιά της διὰ Καραβόπανα τὰ χονδρότερα. Ἡ Κύπρος ὑφαίνει καὶ πωλεῖ πολλά, καὶ πλατύτερα. Ὅτι δὲ ἡ Ἰνδία ὑφαίνει πλῆθος πολυάνυμον τοιῶτων πανίων διαφόρων μεγεθῶν, πλάτους, καὶ ποιότητος, καὶ ὅτι εἰς τὸ ὕφασμα τοῦτο εὐδοκιμεῖ διὰ τὴν ἐξάριετον ποιότητα τῶν βαμβακίων της, Ἴδε ΜΟΤΣΟΥΛΙΝΙΑ, ὑπὸ τὸ ὅποιον ὄνομα γνωρίζομεν καὶ ὅλα τὰ ὑφαινόμενα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ Γερμανίαν.

Πανία Μεταξωτά.

Εἴπομεν ἀνωτέρω περὶ τῶν ὑφαινομένων εἰς τὴν Κωνσταν-

σταν-

στατινέπολιν, Πρῆσαν, καὶ Θεσσαλονίκην δι' ὑποκάμισα ὑφαίνονται δὲ καὶ διὰ κωνωπεῶνας μὲ τρίχα μεταξίου ἀκλωστον, ἀραιὰ, ὁμοίως καὶ κλωσμένα μὲ σειρὰς βαμμένας, χρήσιμα, καὶ διὰ παραπετάσματα, καὶ διὰ κόσκινα κατὰ τὴν ἀραιότητά των· καὶ εἰς τὴν Βονωνίαν τῆς Ἰταλίας, τὰ λεγόμενα Βέλα, ὑφάσματος οὐλε (σγυρὰ) διὰ τὸ πολὺκλωστον τῆς νήματος, ἀραιὰ, καὶ σχεδὸν διαφανῆ, καὶ δαπανῶνται ἀρκετὰ εἰς τὴν Τυρκίαν διὰ ὑποκάμισα τῶν γυναικῶν τὰ λευκά, τὰ δὲ βαμμένα διὰ περιδέσμους κεφαλῆς, καὶ ἄλλα· εἶναι δὲ στενὰ, καὶ πλατέα διακρινόμενα ἀπὸ τὸν 1 καὶ 2 ἀριθμούς, καὶ κυρίως 18. 22. κλ.

Πανία Ἀκαλύφης, ἦτοι Τζικνίδας, ὑφαίνονται εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ τὰς Ἰνδίας διὰ χειρόμακτρα ψιλά, καὶ ἐνδύματα. Ἰδὲ ἈΚΑΛΥΨΗ.

Ἠμά ἢ Ἀλεύκαστα λέγονται τὰ Λινὰ, καὶ Κανναβάσα, καὶ αὐτὰ τὰ βαμβακερὰ Πανία, ὅταν πωλῶνται καθὼς ἐκβάλλονται ἀπὸ τὸν ἐργαλεῖον.

Λευκασμένα, τὰ πλυμένα, καὶ λευκά.

Τυπωμένα Πανία, τὰ ποικίλα (Βασμάδες) καὶ (Ἰνδιάναι) γινόμενα μὲ τύπους ξυλίνους μὲ διαφορὰς βαφὰς, καὶ κατὰ ποικίλα σχέδια.

Ἡ Ὀλλάνδα, καὶ Ἀγγλία ἐκδίδει τὰ καλλήτερα τυπωμένα, χρησιμεύοντα κατὰ τὴν ποιότητα τῶν Πανίων διὰ παραπετάσματα παραθυρίων, καὶ προσκεφάλαια, καὶ ἐπιστρώματα καθισμάτων (μακάτια) τὰ χονδρότερα· τὰ δὲ ψιλώτερα τὰ μεταχειριζόμεθα διὰ ἐνδύματα, καὶ δαπανῶνται πλήθην πολλὰ.

Τὰ καθ' ἑαυτὸ Ἰνδικὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὡς μιμηθέντες τὰ ὠνόμασαν Ἰνδιάναι οἱ Εὐρωπαῖοι, ἔχουν λαμπρότερα, καὶ ἀνεξίτηλα τὰ χρώματα.

Κατώτερα εἶναι τὰ τυπόμενα εἰς τὴν Γερμανίαν διὰ τὸ κίβδηλον χρώμάτων· τὰ δὲ Κυπριώτικα τυπῶνται σχεδιασμένα διὰ προσκεφάλαια, ἐπιστρώματα, καὶ καρδίας ἐφαπλωμάτων, εἰς πανὶ βαμβακερὸν χονδρὸν.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τυπῶνται πλήθος πολὺ
Με-

Μουσλινίων δια καψιδρώτια, και περιδέσμια κεφαλῆς, Γεμενία, και ἀλλαχῆ Τζεμπέρια ὀνομαζόμενα· αἱ βαφαὶ δὲν εἶναι τόσοι στερεαί, ἀλλ' ἀνθηραί, και εἰς ἐξαίρετα σχέδια.

Ζωγραφιστὰ Πανία, Καλεμκιαρὶ Τυρκικώτερον ὀνομαζόμενα, κατασκευάζει ἡ Ἰνδία, και Περσία, ἀλλὰ και ἡ Κωνσταντινέπολις σχεδίων ἐξαιρέτων, και εἰς τὰ καλήτερα Μουσλίνια δια τὰ εἰρημένα περιδέσμια, τὰ ὅποια ὅλα γίνονται εἰς σχῆμα τετράγωνον, και πωλοῦνται ἀνά ἓν.

Βαμμένα Πανία, ἡ Εὐρώπη στέλλει δια τὴν Ἀμερικὴν· ἡ Βουλγαρία μεταχειρίζεται ὑποκάμισα, και ἀμφοτέρα εἶναι βαμβακερά, βάφονται δὲ και τὰ εἰρημένα τῆς Κασταμπόλεως, και τὰ διάφορα Βοχασία τῆς Λαρίσης, τὰ ὅποια εἶναι σύμμικτα μὲ ὀλίγον μετάξι, και πολὺ κοπανισμένα, δια τῆτο χρειάζονται προσοχὴν δια νὰ μὴ τὰ ἐκοψεν ὁ κόπανος· και ὅλα πωλοῦνται μὲ τὸ κομμάτι, διπλωμένα τετραγωνικῶς, δίπτυχα, και 7. πηχῶν περίπου. Τὰ λεγόμενα Ναγκίνια τῆς Σίνας εἶναι τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ἀλλ' ἀστίλβωτα, και μὲ κλωστὴν ὀμαλὴν, και στερεὰν, και βαφὴν ἀνεξάλειπτον.

Δίμιτα λέγονται ὅσα βαμβακερά, ἡ λινὰ, ἡ και μάλλινα ὑφάσματα ὑφαίνονται μὲ δύο μίτες, ἥτοι δι-κλωστον στημόνι. Ἡ Χῖος, και τὰ λοιπὰ Νησιά τῆ Ἀρχιπελάγους ὑφαίνουσι τοιαῦτα, και ἐξοδεύουσι ἀρκετὰ δι' ἐνδύματα τῆ κοινῆ λαῶ, και αὐτῶν τῶν πλουσίων δι' ἐσωκάρδια· και ἡ Εὐρώπη τῆς λεγομένης Βαζέδες. Ἰδὲ ΒΑΖΕΣ· και ἡ Ἰνδία τὰ Διμιτὶ λεγόμενα, και ἡ Ἑλλὰς τὰ Διπλάρια, πανία βαμβακερά, χρυστότατα, και στερεώτατα δια τὴν χρῆσίντης· τὰ δὲ μάλλινα ἥτο' ροῦχα ὀνομάζονται Κασμίρια παρὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν· Ἰδὲ ΡΟΥΧΟΝ.

Τραπεζόπανα εἶναι λινὰ ὑφάσματα, ἥτοι πανία λευκά, και μὲ διάφορα ποικιλώματα εἰς τὸ ἴδιον ὕφασμα. Ἰδὲ ΛΙΝΟΠΑΝΑ.

Παρί Κεντητόν, τὸ κεντημένον. Ἴδε ΚΕΝΤΗΜΑ.
ΠΑΨΤΡΟΣ, καλάμι τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον
ἐγίνετο χαρτί, καὶ ἄλλα διάφορα σκεύη. Ἴδε ΧΑΡ-
ΤΙΟΝ.

Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα φυλάττει τὴν λέξιν εἰς τὸ Pa-
rier, καθὼς καὶ ἡ Ἰσπανικὴ εἰς τὸ Papelillo δηλοῦντες
τὸ χαρτί. ἡ δὲ κοινὴ γλῶσσα ὀνομάζει παπύρι τὸν
σχοῖνον, ὅταν ᾖ καλαμῶδης, καὶ ὑψηλός. Ἴδε
ΧΑΡΤΙ΄.

ΠΑΡΑΓΑΓΪΟΝ, χόρτον. Ἴδε ΜΑΨΤΗ.

ΠΑΡΑΣΤΟΪΜΙΟΝ, τὸν ἱμαμέν τῆς καπνοσύργκος ὠ-
νόμασα, διότι καὶ εἰς τὸ στόμιον τῆς σύργκος βάλλε-
ται, καὶ παρὰ τῷ στόματι τῶν πιόντων τὸν καπνὸν
ἐμβάλλεται· εἶναι δὲ γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν Τυρκίαν διὰ
τὸ πολὺχρηστον, καὶ κατασκευάζεται ἀπὸ διαφόρας ὕ-
λας, τῶν ὁποίων ἐγκριτοτέρα εἶναι τὸ καλὸν ἤλεκτρον·
τὸ κοράλλιον χρησιμεύει σπανίως δι' ἐπιστόμιον τοῦ
παραστομίου (Ἀγιζλίκι ὅτι Ἀγιζ τὸ στόμα Τυρκιστί).
Πολλοὶ μεγιστᾶνες τὰ στολίζουσι καὶ μὲ πετράδια, καὶ
ἄλλοι μὲ χρυσόν, ἢ ἄργυρον, ἢ ἔγκαυστον· τὰ μάρ-
μαρα, κόκκαλα, κέρατα, ἐλεφαντόδοκτες, καὶ αὐτὰ τὰ
ξύλα γίνονται παραστόμια, καὶ ὅλα πωλοῦνται κατὰ
τὴν τιμὴν τῆς ὕλης, καὶ τὴν τέχνην τῆς κατασκευῆς.

Εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν εἶναι πολλὴ εἰς ταῦτα τρυ-
φή, διὰ τῆτο καὶ ἡ τέχνη ἐπέδωκεν ἄρκετὰ, καὶ πολ-
λοὶ τεχνῖται τρέφονται διαδίδοντες καὶ δι' ὅλην τὴν με-
γάλην ταύτην Ἐπικράτειαν.

Εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν παραστομίων χρειάζεται παρα-
τήρησις, διότι οἱ Ἑβραῖοι πωλοῦν κατασκευάζοντες ψευ-
δήλεκτρα, ἀντὶ ἠλέκτρων, καὶ Ἴδε ἩΛΕΚΤΡΟΝ.

ΠΑΨΔΑΛΙΣ, ἡ Τίγρις, Καπλάνι Τουρκιστί, θη-
ρίον τῆς μεγάλης Ἀσίας τρομερὸν, μὲ ὀμμάτια στίλβον-
τα, λαιμὸν κοντὸν, ὀδόντια, καὶ οὐχία αἰκιδωτὰ, καὶ
ἀγκυλωτὰ, καὶ δέρμα ποικίλον, ἥτοι λευκόν, καὶ εἰς
τὴν ράχην λευκόφαιον, ὅλον μὲ στίγματα κατὰμαυρα.

Ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέρη εἰς τὸ Μαλαβάρον, εὐρίσκου-
ται

ται περισσότεραι Τίγρεις, καὶ εἶναι δύο εἰδῶν, ὅ-
λαι τοῦ ἰδίου χρώματος, ἀλλὰ διάφοροι κατὰ τὸ μέ-
γεθος.

α. Αἱ μικραὶ ὀλίγον διαφέρουσιν ἀπὸ τὰς Γαλαῖς,
μουγγίζουσι ὅμως ὡς βόες.

β. Αἱ μεσαῖοι εἶναι μεγάλαι ὅσον ἐν πρόβατον, ἢ
μικρὸν Μοσχάρι, περισσότεραι, καὶ θηριοδέστεραι ἀπὸ
τὰς πρώτας· τούτων τὰ δέρματα φέρονται εἰς ἡμᾶς ἀπὸ
τὴν Ἀσίαν, καὶ ὀνομάζονται ρύσοι, ὠραῖα, καὶ κα-
λά, γινόμενα διφθέραι ζητημένα· καὶ καλῆτερα νομί-
ζονται τὰ λευκότερα, ὅθεν καὶ ἡ κοιλία Ῥυσοκοιλία
διφθέρα εἶναι προτιμότερα, δευτέρα ἡ Ῥυσορράχη, καὶ
τρίτη τὰ Ῥυσοποδάρια.

γ. Αἱ μεγάλαι εἶναι ἀκόμη θηριώδεις, καὶ τρομε-
ραὶ εἰς μέγεθος ἵππων, μετὰ τὸ δέρμα τῶν ὁποίων εἰς
τὰς Ἰνδίας σκεπάζουσι τὰς κλίνας των οἱ ἐντόπιοι· οἱ
Παλαιοὶ τὰ μετεχειρίζοντο διὰ σκέπασμα τῶν ἐφιπ-
πίων, καθὼς συνεθίζουσι τώρα καὶ οἱ Ταξίαρχοι τῶν
Τέρκων Γενισάρων.

Πολλοὶ διφθερουργοὶ κόπτοντες ἀπὸ ἄλλα μέρη πολ-
λαπλασιάζουσι τὰς μαύρας κηλίδας δι' ὠραιότητα, καὶ
εἶναι ἔγκριτος, ζεστή, καὶ ἀκριβὴ διφθέρα, εὐχρηστος
τὸν χειμῶνα.

Φέρονται ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν Παρδάλεις, ἥτοι δέρμα-
τα αὐτῶν, ἀλλ' εἶναι μικρότερα, καὶ μελανώτερα λεγό-
μενα παρὰ τῶν Τέρκων Καρὰ Κουλάκ, ἥτοι Μελα-
νώτια, διότι ἔχουσι μαῦρα τὰ ὠτίων· εἶναι πολὺ
κατώτερα ἀπὸ τὰ Ἀσιατικά, ὥστε ὅταν ἐκεῖνα πωλεῖν-
ται πρὸς 30 γρόσια τὸ ἐν, αὐτὰ μόλις εὐρίσκουσι τὰ
6 γρόσια.

Ἡ μετακόμισις των γίνεται ἀπὸ τὸ πανηγύριον τῆς
Λειψίας, καὶ ὅλα πωλεῖνται μετὰ τὸ κομμάτι, ἥτοι τὸ
ὀλάκαιρον δέρμα.

ΠΑΡΘΕΝΙΚΟΝ ΓΑΛΑ. Ἰδὲ ΣΤΥΡΑΣ.

**ΠΑΣΤΕΛΟΝ Ἰταλογαλλιστὶ βαρὴ χόρτου. Ἰδὲ Ἰ-
ΣΑΤΙΣ.**

ΠΑΣΤΟΣ, τὸ παχὺ στέαρ μεταξύ τῆς ἐπιδερμίδος, καὶ τῆ κρέατος τῆ χοίρου.

ΠΑΣΤΟΝ, ὄψαρι ἀλατισμένον, παχὺ, καὶ ἐκβαλμένον ἀπὸ τὴν ἄλμην.

ΠΑΣΤΡΩΜΑΣ τὸ ταριχευμένον, καὶ ἔπειτα ξηραμένον, ἢτοι ἐκβαλμένον ἀπὸ τὴν ἄλμην κρέας, τὸ τάριχος τῶν Παλαιῶν. Ὑπολαμβάνω δὲ ὅτι ὠνομάσθη παρὰ τῶν Τέρκων Παστρωμάς, ἀπὸ τῆ Παστός, καὶ Ρῆμ, ἢτοι Ῥωμαῖον, ἢ καὶ Ῥωμαϊκόν, διότι εἰς τὴν παρ' αὐτῶν καταπορθουμένην Αὐτοκρατορίαν τῶν Ῥωμαίων, τὸν εἶδον, καὶ ἐγνώρισαν ὅθεν δέν μοι φαίνεται ἡ λέξις βάρβαρος.

Ἡ Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας κάμνει καὶ πωλεῖ εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν Παστρωμάδες ἀπὸ βοϊδινὸν κρέας, ἐγκρινομένους διὰ τὴν εὐωδίαν τῶν φέρονται καὶ ἀπὸ τὴν Δακίαν ἀπὸ κρέατα προβάτων, ἀλλὰ πολὺ κατώτεροι, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ἐμπορικοὶ οἱ δὲ οἰκιακοὶ γίνονται εἰς ὅλην τὴν Τυρκίαν παρὰ τῶν ἐπιμελουμένων εἰς τὴν οἰκονομίαν ἀπὸ κρέατα βοῶν, προβάτων, καὶ αἰγῶν καθαρισμένα ἀπὸ τὰ κόκκαλα, βαλλόμενα εἰς τὴν ἄλμην μερικὰς ἡμέρας, καὶ ξηραίνόμενα ἔπειτα εἰς τὸν ἥλιον, ἢ τὸν αἶρα, καὶ διὰ τὰ μὴ μυοπτυσθῶν πασπαλίζονται μὲ ἀλευρι χονδρὸν, τρώγονται ὡμοί, ἢ καὶ ἐψημένοι ὀλίγον.

ΠΑΤΑΤΑΙ λέγονται εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὰ Κολοκάσια. Ἴδὲ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΓΗΣ.

ΠΑΨΤΛΛΟΣ. Ἴδὲ ὈΡΕΪΧΑΛΚΟΣ.

ΠΕΛΑΜΤΣ, ἡ Παλαμίδα, ὄψαρι κοπαδιαστὸν τῆ Εὐξείνου Πόντου, καταβαῖνον τὸ φθινόπωρον διὰ τοῦ Θρακικῆ Βοσπόρου, καὶ ἀναβαῖνον τὴν ἀνοιξιν.

Ὁ Στράβων διαγράφει τὴν πλησιότητα τῆ ὄψαρεύματος τῶν Πελαμύδων τῆ τῆ Βοσπόρου, καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν Βυζαντίων εἰς αὐτάς, τὰ ὅποια ἐπικρατῶν καὶ ἔως τῆς σήμερον, καὶ τρέφον πολλὰς χωρικὰς ἀλιεῖς κατὰ τὴν τῆ Πορθμῆ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸν Σεπτέμβριον, καὶ Ὀκτώβριον πολλὰ ἀκάτια μὲ

8 ἕως 14 ἄλιεις, καὶ δίκτυα μεγάλα, συνάζονται εἰς τὸ στόμιον τῆς Πορθμῆς, καὶ εἰς τὰς ἀσελήνας νύκτας, καὶ γαληνιαίας, ἀποπλέοντα ἀνὰ δύο εἰς τὰ παράλια τῆς Εὐξείνου Πόντου, βλέπουν τὰ κοπάδια τῶν πελαμύδων ἀπὸ τὸ λεύκασμα (γιακαμὸν) τῆς θαλάσσης, καὶ κωπηλατῶντες προφθάνουν, καὶ τὰς περιζώνων μὲ τὰ δίκτυα, καὶ γεμίζουν τὰ πλοῖά των, τὰ ὅποια κενώνουν εἰς τὸ Φαναράκι, χωρίον ἐπὶ τὸ στόμιον, ὅπου, ἢ τὰς πωλῶν εἰς τὰς ταριχευτὰς διὰ νάτας ἀλατίσεν, ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὸ κάμνουν.

Πιάνονται δὲ καὶ εἰς τὰς ὄφαροπαγίδας (Δαλιάνια), καὶ μὲ τὰ ἀγκίστρια.

Ἀλατίζονται ἤτοι ταριχεύονται ἕως ἑκβάλλονται τὰ σπλάγχνα των, καὶ σωρεύονται κατὰ σειράν εἰς τὰ βαρύλλια, προστιθεμένης σειράς ἄλατος εἰς ἐκάστην σειράν ὄφαρίων, καὶ πωλῶνται· πολλαὶ δαπανῶνται εἰς τὸν τόπον, ἀλλὰ καὶ πολλὰ καράβια φορτώνονται διὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος.

Ἡ Πελαμύς τῆς Φθινοπώρου εἶναι παχὺ ὄφαρι, ἀργυρόχρην, μὲ ράχην ὑπομελαίνην, μικρὰ λέπια τεινασόμενα σχεδὸν εἰς τὴν θαλάσσαν παρὰ τῆς ἰδίας ἀφ' ἑπιασθῆ, μητερόν τὸ κεφάλι, καὶ 1 ἕως 1 $\frac{1}{2}$ σπιθαμὰς μεγάλη. Ἡ μεγαλητέρα (ἐπειδὴ φθάνει ἕως 4 ὀκάδες ἢ 5) ὀνομάζεται Τυρκιστὶ Ἀλτὶ Παρμακ, ἤτοι ἕξ δακτύλων, ἴσως διότι ἐτυμολογήθη ἡ Πελαμύς, κατὰ φθορὰν Παλαμύς, ἀπὸ τὴν τετραδάκτυλον Παλάμην· ἕτω λεγομένης τῆς ὄφαρις, ὅταν οἱ Τῦρκοι ἐκυρίευσαν τὸν Βόσπορον, καθὼς καὶ τῶρα· ὅθεν ἡ μεγαλητέρα ἑξαδάκτυλος.

Μετονομάζεται δὲ ἡ ταριχευμένη Πελαμύς Λακέρδα, καὶ τρώγεται, ὡς ὅλα τὰ παστὰ, ὠμῆ.

Ἡ νωπὴ Πελαμύς ἔχει κόκκινον τὸ κρέας, καὶ δὲν ἐγκρίνεται διὰ τὰς τραπέζας τῶν εὐκαταστάτων, ἀν' ἐξαιρέσεως τὴν ὀλίγην χρῆσιν τῆς ἑξαδακτύλης ἐψηνομένης μὲ δαφνόφυλλα, ὡς οἱ ἐγχέλεις, καὶ τἄλλα παχέα ὄφαρια· οἱ πτωχοὶ ὅμως δαπανῶν πολλὰς καθ' ἐκάστην, καὶ χορταίνων.

Εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς Πελαμύδος παρατηρεῖται νὰ ᾖναι ὀφύρευμα φθινοπώρου, καὶ καλά ἀλατισμένη.

ΠΕΠΟΝΙ, καρπὸς γνωστὸς εἰς ὅλα τὰ θερμὰ κλίματα, καὶ εἰς ἡμᾶς γινόμενος ἀπὸ χόρτον ἐρπόμενον κατὰ γῆς, ὡς τὰ χειμωνικά, καὶ σικύα, καὶ τρώγεται ὠριμος ὠμός, ὡς ὀπωρικόν.

Ἡ μεταξὺ Θεσσαλονίκης, Βερροίας, καὶ Βοδενῶν ἐκτεταμένη πεδιάς κάμνει τὰ ἐξαιρετώτερα Πεπόνια τῆς Τυρκίας διὰ τὴν ζαχαρομελώδη γευσίντων, καὶ τὸ μέγεθος των, διὰ τῆτο καὶ τὰ καλήτερα Πεπόνια ἐπονομάζονται Βόδινα.

Ὅλων τῶν τόπων τὰ Πεπόνια ἐπειδὴ δὲν βαστῶν χρησιμεύουσι εἰς πλησιόχωρον τῶν κηπωνῶν ἐμπόριον, καὶ ὄχι διὰ τὰς ἐμπορίας.

ΠΕΠΟΝΟΣΠΟΡΟΣ, χρησιμεύει εἰς καταπλάσματα, καὶ εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ τέσσαρα τῶν Φαρμακοπύλων λεγόμενα διαλυτικά ἀλεύρια.

ΠΕΠΟΝΙ τῆ ΝΕΡΟΥ λέγεται τὸ Χειμωνικόν, καὶ Τυρκιστὶ Καρπυζι. Ἴδὲ ΧΕΙΜΩΝΙΚΟΝ.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝ ὠνομάσθη τὸ μεταχειριζόμενον δέρμα διὰ γράψιμον, ἐπειδὴ ἐφευρέθη εἰς τὴν Πέργαμον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πόλιν Ἑλληνικὴν. Ὁ Περγαμινὸς ἔτος χάρτης ἦτον εὐχρηστότερος ἀπὸ τὸν Αἰγυπτιακὸν Πάπυρον, μάλιστα διὰ τὰ βιβλία, καὶ ἄλλα γράμματα ἀπαιτῶντα στερεωτέραν ὕλην διὰ νὰ διαρκέσῃ πολὺν καιρὸν ὠνομάσθη καὶ Διφθέρα, καὶ παρὰ τῶν Λατίνων Μεμβράνα, τὸ ὀπίον καὶ ἐπολιτογράφησαν οἱ Πρόγοοί μας, καὶ εἰκειοποιεῖται ἢ γλώσσάμας χωρὶς ἀνάγκην.

Καὶ ἀφ' ἧς ἐφευρέθη τὸ πολὺχρηστον χαρτίον ἀπὸ τὰ Ράκη, ἀκόμη μεταχειριζόμεθα τὸ Περγαμινὸν εἰς τὰ χρυσόβυλα τῶν Βασιλέων, καὶ Ἡγεμόνων, διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν τῆς διαρκείας τε, ἀλλὰ τὸ περισσότερο διὰ τὴν βιβλιοδεσίαν, καὶ ἄλλα ἔργα.

Κατασκευάζεται τὸ Περγαμινὸν χαρτίον ἀπὸ δέρμα ἀρνίου, προβάτου, καὶ αἰγός, τὰ ὅποια πτιλῶνται κα-

τὰ τὸν βυρσοδεψικὸν τρόπον, καὶ ἐκτεινόμενα εἰς τετράγωνον ξύλον, ξύονται ἀπὸ τὸ μέρος τῆς σαρκὸς, μὲ κοπίδι ἐπὶ τέττε καμωμένον, ἔπειτα κονιζόμενα μὲ ψιλὴν κόνιν μαρμάρων, τρίβονται μὲ πέτραν ἐπίπεδον, διὰ νὰ ἐκβληθῇ ἐξ ὀλοκλήρου ἢ ἐπιδερμὶς· βρεχόμενα καὶ ἐκτεινόμενα πάλιν, πιέζονται μὲ τὴν πέτραν χωρὶς κόνιν, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ ἀπαλύξων.

Μετὰ ταῦτα γνωρίζονται ἀπὸ τὸ μέρος τῆς τριχὸς, ξύονται ἐκτεταμένα εἰς τὴν εἰρημένην τετράγωνον μηχανὴν, καὶ πάλιν ξύονται ἀπὸ τὸ μέρος τῆς σαρκὸς, διότι ὅσον περισσότερο λεπτύνονται, ἄλλο τόσο λευκαίνονται, καὶ κονιζόμενα τρίβονται μὲ ἀρνιακὸν δέρμα ἔχοντας τὸ μαλλίτου, καὶ ἀφήνονται νὰ στεγνώσουν εἰς τὸ ξύλον, ὥστε ἕως ἐδῶ εἶναι τέχνη Βυρσοδεψῆ.

Ὁ δὲ Περγαμνοποιὸς λαμβάνοντας τὰ δέρματα εἰς τοιαύτην προετοιμασίαν, τὰ ἐκτείνει ξηρὰ, καὶ μὲ τὸ εἰρημένον βυρσοδεψικὸν στρογγύλον κοπίδι τὰ ξέει, καὶ σχεδὸν ἐκβάλλει τὸ ἥμισυ τῆς χονδρότητός των μὲ τὴν δυνατὴν ὀμαλότητα, μετὰ ταῦτα τὰ στιλβώνει μὲ τὴν εἰρημένην πέτραν, καὶ γίνονται καλὰ διὰ γράψιμον.

Τὰ ξύσματα τῶν Περγαμνῶν χρησιμεύουν διὰ κατασκευὴν κόλλας πολυχρήστου. Ἴδὲ ΚΟΛΛΑ.

Μὲ τὸ δέρμα Μοσχαρίου γεννημένον, καὶ ἀποθνήσκοντος, ἢ φονευομένον εὐθύς, γίνεται τὸ καλῆτερον Περγαμνὸν, λεπτότερον, καὶ λευκότερον, καὶ ὀμαλώτερον· κατασκευάζεται εἰς τὸν ἴδιον τρόπον, ἀλλὰ πτιλῆται, ἢτοι μαδίζεται, χωρὶς νὰ βληθῇ εἰς τὴν ἀσβέστην, ὡς τὰ εἰρημένα.

Εἰς πολλὰς Πόλεις τῆς Γαλλίας κατασκευάζονται Περγαμνὰ, καὶ ἀφ' ἧς ἐξαρκέσουν εἰς πολλὰς χρείας τῆ Βασιλείου, στέλλονται πολλὰ καὶ εἰς τὴν Ὀλλάνδαν, Φινλάνδαν, Ἀγγλίαν, καὶ Ἰσπανοπορτογαλίαν. Εἰς τὴν Δίλλαν γίνονται τὰ καλῆτερα.

Συντίθεται ἡ βάλλα ἀπὸ 36 Περγαμνὰ, ὅταν δὲ ἦναι κομμένα εἰς τετράγωνα· ὅταν δὲ ἦναι εἰς τετράδια, ἐμπεριέχει 18 τετράδια πρὸς 4· φύλλα τὸ ἓν, ἢτοι 72

φύλ.

φύλλα, ὥστε τὰ ἀνωτέρω 36 εὐρίσκονται δίπτυλα, καὶ εἰς τὸν ἴδιον ἀριθμὸν.

Πωλῶνται μὲ τὴν Βάλλαν, καὶ καλὰ εἶναι τὰ λευκότερα, καὶ ὀμαλώτερα.

ΠΕΡΙΓΟΡΔΙΑ, εἶδος λίθου σκληρᾶς, βαρείας, καὶ μαύρης, δυσκολοκοπανίστη, εὐρισκομένης εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ Γαλλίαν, καὶ χρησίμης εἰς τὴν πλαστικὴν, καὶ ἐγκαυστικὴν· πωλεῖται εἰς κομμάτια διαφόρων μεγεθῶν, καθὼς εὐρίσκεται εἰς τὰ Λατομεῖα.

ΠΕΡΙΔΕΤΟΝ, ἢ Περίδοτον (Peridot) εἶδος Σμαράγδου ὑποπρασίνου δυσκολοξέστη καθαρῆς, καὶ μεγαλιτέρου ἀπὸ τὰ κοινὰ Σμαράγδια.

ΠΕΡΙΔΕΨΜΙΟΝ, ἢ Διαδέσμιον κατὰ τὸ διάδημα, τὸ φακιῶλι τῶν γυναικῶν, καὶ τῶν παιδίων, καὶ ἀπλῶς ἐπὶ τέττε πανὶ διὰ δέσιμον τῆς κεφαλῆς, Τουρκιστὶ Γεμενὶ, ἢ Τζεμπέρι (Στεφάνι), τὸ δὲ Δεσπεμέλι (Χειρόμακτρον), γίνονται ἀπὸ διάφορα λιναῖα, βαμβακερὰ, καὶ μεταξωτὰ πανία. Ἴδὲ **ΜΕΤΑΞΩΤΑ**, **ΚΑΙ ΒΑΜΜΕΝΑ ΠΑΝΙΑ**. Εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, καὶ ὅλην τὴν Τυρκίαν τυπῶνται, κεντῶνται, ζωγραφίζονται, καὶ πωλῶνται ἄπειρα.

ΠΕΡΙΔΕΨΑΙΟΝ, λαιμοδέτης διὰ τὰς γυναῖκας, ἀπὸ διαφόρους τιμίας ὕλας, ὡς χρυσὸν μὲ πετράδια, μαργαριτάρια ἀραδιασμένα, σειρίτια ἑτερόμαλλα, καὶ ἄλλα μεταξωτὰ, χρυσᾶς ἀλύσεις, ψευδομαργαριτάρια, καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑ, ὄπλον ὑπερασπιστικὸν, ἥτοι προφυλακτικὸν διὰ τὰς παλαιὰς πολεμιστὰς ἀπὸ μέταλλον, ἄχρηστον εἰς τὸ ἐμπόριον.

ΠΕΡΙΚΝΗΜΙΣ, ἔνδυμα τῆς κνήμης, περιτυλίξον αὐτὴν ἀπὸ τῆς σφυρῆς, ἕως κάτω τῆς γόνατος, συνεδισμένον εἰς ὅσας ἔχον τὰς ἀναξυρίδας ἕως τῶν γονάτων, Τοζλίκια παρὰ τῶν Τέρκων, καὶ Κάλτζαις παρὰ τῶν Ἀλβανιτῶν ὀνομαζόμενον· γίνεται δὲ ἀπὸ ρῆχον, ἢ σαγιακι, ἢ πανὶ, ἢ καὶ πλεκτὸν, καὶ δένεται ἐπάνω εἰς τὴν κνημεδέσμη, Jarretiere· ζωνίδιον ἀπὸ συρίτι πλεκτόν

τὸν μεταξωτὸν, ἢ καὶ λινὸν, ἢ βαμβακερὸν με' κροσσω-
τὰς κρεμαμένους πρὸς ἐπίδειξιν, ἢ ἀργυρῶν θηλύκωμα·
ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐντόπια, ἐκτὸς μερικῶν διὰ τὰς γυναῖ-
κας, φερόμενα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην με' πλεκτογράφους στί-
χους, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις ἔπαυσε.

Περικνημίδες, καὶ τὰ μακρὰ πλεκτὰ περισφύρια, ὅ-
σα φθάνουν ἕως τὸ γόνυ.

Ἐπειδὴ δὲ διὰ τὴν στενὴν ἐνδυμασίαντων ὅλοι οἱ Εὐ-
ρωπαϊοὶ ἄνδρες, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναξυρίδων
ὅλαι αἱ γυναῖκες, μεταχειρίζονται αὐτὰς τὰς πλεκτὰς
περικνημίδας μακρὰς ἕως τῆ γόνατος, δαπανῶνται πλῆ-
θος πολὺ, καὶ ἀφ' ἧ μεταχειρίζονται ὅλας τὰς πλεκο-
μένας με' τὰς βελόνας κατὰ τὸν γνωστὸν εἰς ἡμᾶς τρό-
πον, εφευρέθη παρὰ Γάλλου τινός, καὶ ἐπρωτοσυστήθη
εἰς τὴν Ἀγγλίαν, μηχανὴ τεχνικωτάτη ἀπὸ σίδηρον κα-
λοδευμένον, με' τὴν ὁποίαν πλέκονται περικνημίδες πολ-
λαί, καὶ ὡραῖαι μεταξωταί, τριπλίκινοι, καὶ βαμβα-
κεραί, καὶ φέρονται καὶ εἰς ἡμᾶς πωλόμεναι με' τὴν
δωδεκάδα.

Ἡ περιγραφὴ τῆς μηχανῆς ταύτης εἶναι δυσκολωτάτη
νὰ γένη, καὶ δυσκολοκατάληπτος κατὰ τὰς Συγγραφεῖς
τῆς μεθοδικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας, ἀλλὰ καὶ ἀνωφελὴς
εἰς ἡμᾶς, ὡς δυσκολοκατέργαστος.

Οἱ Ἀγγλοὶ γνωρίσαντες τὸ ὄφελος αὐτῆς, ἐμπόδισαν
τὸ νὰ ἐκβῆ ἀπὸ τὴν Βρεττανικὴν Ἐπικράτειαν, ἢ κατε-
σκευασμένη, ἢ καὶ εἰς σχέδιον με' ποιὴν θανάτου.

Ἄλλ' ἄλλος Γάλλος ὀνομαζόμενος Ἰωάννης Ἰνδρητος,
Hindret, περιεργασθεὶς αὐτὴν, καὶ ἔχων φαντασίαν
ζωηράν, καὶ μνήμην καλὴν, κατῴρθευσεν ἐπιστρέφων
ἀπὸ Λόνδρας εἰς τὰ Παρίσια νὰ τὴν κατασκευάσῃ κα-
τὰ τὸ 1656, καὶ ἔκτοτε διεδόθη ἡ τέχνη εἰς ὅλην τὴν
Γαλλίαν, Ὀλλάνδαν, καὶ Γερμανίαν.

Διακρίνονται αἱ πλεκόμεναι διὰ τῆς μηχανῆς Bas au
Metier ἀπὸ τὰς πλεκτὰς, au tricote, ἐπειδὴ αἱ πρῶται
ἔχουν ὀπισθεν βαθεῖαν σειρὰν ὡς ραφήν· κατὰ δὲ τὰ λ-
λα εἶναι ἐξαιρέτοι, καὶ σχεδὸν ὑπερτερῶν τὰς πλεκτὰς.

ΠΕ.